

PRISIKĖLIMAS

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos laikraštis

2018 m. Balandis Nr. 185

100
NEPRIKLAUSOMAI
LIETUVAI

su Šv. Velykom!

*Viešpats šią dieną mums davė, –
džiūgaukim, kėlkim linksmibes. Aleliuja!*

Mieli parapijiečiai,

*Prisikėlęs Kristus dovanoja mums viltį amžinajam gyvenimui.
Jis kviečia mus džiaugtis kiekviena diena,
kiekvienu mums dovanotu žmogumi. Išgyvenkite šį džiaugsmą,
skelbdami pasauliui Tikėjimą, Viltį ir Meilę.
Šv. Velykų džiaugsmas ir Dievo palaima kasdien telydi
Jus ir Jūsų artimuosius.*

*Parapijos klebonas mons. Vytautas Grigaravičius ir kunigai
Kaunas, 2018 m. balandžio 1 d.*

PARAPIJOS AKTUALIJOS

Didžiosios savaitės prasmė

Štai ir išaušo Šv. Velykų rytas, kuris pakvietė visus tikinčiuosius kartu su savo artimaisiais džiaugtis Prisikėlusiu Kristumi. Nors Didžioji savaitė jau baigėsi, tačiau ar iš tikrųjų mes žinome ir visiškai suprantame Didžiosios savaitės svarbą Bažnyčiai.

Kiekvienam iš mūsų Šv. Velykų šventimas prasideda dar likus savaitei iki Didžiosios šventės. Tuomet mes susirenkame švęsti Verbų sekmadienio. Nors nuo šio sekmadienio mes pradėdame švęsti Didžiąją savaitę, tačiau ar daugelis iš mūsų susimąsto apie šios savaitės prasmę bei svarbą kiekvienam iš mūsų ir pačiai bažnyčiai.

Didžioji savaitė yra atspindys to, kas įvyko prieš Jėzaus mirtį – Jėzaus Kristaus pergalingas įėjimas į Jeruzalę, Judo išdavystė, paskutinė vakarienė su dvylika apaštalų, Jėzaus Kristaus suėmimas bei nukryžiuavimas ant kryžiaus. Ši savaitė simbolizuoja didžiuosius tikėjimo slėpinius. Tai atspindi ir Šv. Pauliaus žodžiuose: „Jei Kristus neprisikėlė, tai tuščias mano tikėjimas ir viltis“. Nors mes švenčiame Didžiąją savaitę, tačiau svarbiausios yra trys šios savaitės dienos – Didysis ketvirtadienis, Didysis penktadienis ir Didysis šeštadienis.

Didysis ketvirtadienis yra ypatingas tuo, kad šią dieną buvo įsteigta Eucharistija ir ji perduota Jo galios mokiniams. Taip pat būtent Didįjį ketvirtadienį yra minimas kunigystės įsteigimas. Ši diena taip pat ypatinga tuo, kad ji tarsi susideda iš dviejų dalių. Pirmąją dienos dalį yra švenčiamos Krizmos mišios. Ši dalis visų pirma yra ypatinga visiems kunigams. Šios Mišios

yra švenčiamos katedrose, kur vyskupas susirenka su visais kunigais bei dalyvauja Mišiose. Svarbiausia šių Mišių dalis yra aliejaus šventinimas. Aliejus yra svarbus tuo, kad jis yra naudojamas didžiojoje dalyje sakramentų – per Krikštą, Sutvirtinimą ar Ligonių patepimą. Vakaras yra skirtas paminėti Paskutinę vakarienę. Nors kiekvienos Mišios yra Paskutinės vakarienės atminimas, tačiau šį Did. ketvirtadienį mes prisimename Kristaus su apaštalais valgomą vakarienę bei, be abejo, kojų plovimą.

Kojų plovimas yra ne simbolinis, o labai reikšmingas veiksmas, nes yra atkartojama tai ką darė Jėzus Kristus. Pagal Jono Evangeliją, Paskutinės vakarienės metu Jis susijuošė, paėmė rankšluostį ir plovė mokiniams kojas. Tai – visiškas apvertimas. Nes kojų plovimas – vergo darbas šeimininkui, o ne gerbiamo garbštomo mokytojo patarnavimas savo mokiniams. Tai mūsų įprasto didingumo, pranašumo prieš kitus supratimo apvertimas, kuris leidžia truputį kitaip į viską pažvelgti.

Kitas esminis Paskutinės vakarienės momentas – duonos laužymas. Kai Kristus ėmė duoną, sakė imti ir valgyti, nes tai Jo kūnas. Davė dalytis taurę vyno, nes tai – taurė naujosios sandoros Jo kraujo, kuris už mus praliejamas. Didysis ketvirtadienis – ypatinga diena. Tai – Eucharistijos įsteigimas ir perdavimas Jo galios mokiniams. Todėl Didįjį ketvirtadienį minimas kunigystės įsteigimas. Didžiojo ketvirtadienio šventimas baigėsi tuo, kad visos bažnyčiose nutyla varpai ir vargonai. Visą bažnyčią ir jos tikinčiuosius

apima gili tylą ir susikaupimas prieš Didįjį penktadienį. Ši tylą tęsis iki pat Velykų nakties, kuomet vėl iš naujo suskambės visų bažnyčių varpai.

Didysis penktadienis pasižymi tuo, kad šią dieną nėra aukojamos Šv. Mišios. Ne- ▶

Norime su Jumis pasidalinti Šv. Velykoms skirta malda, kurią tremtyje sukūrė Adelė Dirsytė. Kauno arkivyskupijoje šiai tikėjimo kankinei pradėta kanonizacijos byla.

Velykų malda

Dieve, esi neišreiškiamą meilę, pats nužengei iš dangaus parodyti mums kelio meilės karalystėn.

Jėzau, Amžinojon laimėn pakviete visus vargstančius, visus geros valios, visus trokštančius ir ieškančius amžinybės.

Kūno ir dvasios kančios, įvairiausi trūkumai tikriausi palydovai dangaus laimėn.

Velykų Jėzau, padėki prisikelti iš savo ydų man, mano mylimiesiems, mano Tautai, prikelti taip pat visus klystančiuosius.

Dangaus visos Dvasios, padėkite mums giedoti Jėzaus Prisikėlimo garbę.

Garbė, šlovė ir padėka Mirties Nugalėtojui, Meilės Davėjui, Amen.

„ Visi laikraščio redakcijos nariai sveikina savo skaitytojus su Šv. Velykomis ir linkime nepamiršti Didžiosios savaitės prasmės ir per kitas šventes. Švęskime prasmingai!

Didžiosios savaitės prasmė

švenčiama Eucharistija. Tai yra Kristaus kančios ir mirties diena. Ši diena yra išskirtinė. Tikintieji susirenka į Didžiojo penktadienio pamaldas, kurios vienu metu yra paprastos ir labai iškalbingos. Tikintiesiems didžiausią įspūdį palieką tai, kad šių pamaldų pradžioje kunigas parpuola ant žemės prieš Kryžių ir meldžiasi. Tą dieną skaitoma Kristaus kančios istorija. Prisimenama tai, ką Jėzus yra padaręs, prisiėmęs, iškentėjęs dėl mūsų. Didysis penktadienis – proga apmąstyti savo buvimą, savo dalyvavimą toje Kristaus kančioje. Žinoma, ne tiesiogiai, bet savo istorija, savo gyvenimo apsisprendimais. Tą dieną pagerbiamas kryžius. Lietuvoje kryžiai tradiciškai apgaubiami violetiniu šydu. Violetinė spalva reiškia rimtį ir gedulą, nors tiesiogiai čia dar nėra gedulo, o daugiau rimties, susikaupimo, susimąstymo.

Kai Didįjį penktadienį nudengiame kryžių, jis visu ryškumu, tarsi iš naujo vėl stoja prieš mūsų akis. Išryškėja visu savo brutalumu. Esame įpratę matyti gražiai dekoruotų auksinių kryželių, pakabukų. Tačiau iš tikrųjų kryžius – mirties ženklas. Išvedę paralelę su dabartimi, galėtume pasakyti – kartuvės. Taigi Didįjį penktadienį kryžius atsidengia visa žiauria savo realybe. Prieš

mūsų akis jis išskyla kaip mirties simbolis. Tačiau neatskiriama ir tai, kad kryžius po Kristaus tampa išganyto ir meilės simboliu. Kristus jį prisiima, neša, miršta ant kryžiaus ne dėl pačios kančios, bet iš ištikimybės Dievui, meilės žmogui. Apie visa tai mums savo vidine jėga ir Jėzaus meile kalba kryžiaus ženklas. O jo pagarbinimas – tai sugrįžimas prie centro – Dievo meilės.

Didysis šeštadienis yra didžiulės tylos ir susikaupimo diena. Kiekvienam iš mūsų šią dieną yra svarbu įgyti vidinę dvasinę tylą, nusiraminti ir laukti kažko labai didelio. O kaip kitaip ir gali būti – Kristus miręs, palaidotas, mokiniai išsibėgijo, išsislapstę. Vienintelė kuri išliko ir tikėjo yra Marija. Būtent dėl to ši diena yra Marijos diena. Ši diena simbolizuoja visą jos gyvenimą ir jos susijungimą su savo sūnumi.

Didįjį šeštadienį nusileidus saulei prasideda Velyknakčio apeigos. Būtent tuomet mes pradėdame švęsti Jėzaus Kristaus prisikėlimą. Būtent šią naktį nutruks bažnyčią ir visus tikinčiuosius apgaubusi tyla. Šią naktį yra šventinama ugnis, nuo kurios uždegama ir didžioji Velykų žvakė. Kunigas, nešdamas ją į bažnyčią, užgieda „Kristus mums šviečia“. Ryškėja Kristaus prisikėlimo viltis.

Žvakės nušvinta bažnyčios tamsoje. Giedamas Velykų šlovinimo himnas, kuris aprėpia visą išganyto istoriją. Tai prisiminimas, ką Dievas padarė dėl žmonių visais laikais, išlaisvindamas išrinktąją tautą, išveddamas ją iš Egipto, perveddamas per nendrių (galėtume pavadinti, Mirties) jūrą. Į naują gyvenimą ir laisvę. Jėzus ir mus taip veda, kviesdamas iš nuodėmės mirties į Dievo vaikų gyvenimą.

Velykų naktį skaitoma neįprastai daug skaitinių iš Senojo Testamento, – tai vėlgi akivaizdus Dievo vedimo priminimas. Su Naujojo Testamento žinia apie prisikėlimą nuskamba Aleliuja. Sugaudžia vargonai, suskamba varpai. Tuo išoriniu triukšmu tarsi norima mus išbudinti iš susikaustymo, liūdesio.

Nors šiomis dienomis mes esame primirę, tačiau būtent šią naktį yra krikštijami įtikėję suaugusieji bei pakrikštytieji atnaujina krikšto pažadus – savo įsipareigojimus gyventi su Dievu.

Nors mes esame labiau įpratę prie Velykų sekmadienio rytmečio maldų, tačiau Prisikėlimas yra švenčiamas jau Velyknaktį. Sekmadienį belieka tik džiaugtis su savo artimaisiais ir kitais tikinčiaisiais kartu su prisikėlusiu Kristumi.

Pagal internetinius šaltinius parengė Nerijus Strikulis

LIETUVOS VYSKUPŲ KONFERENCIJOS INFORMACIJA

Lietuvos vyskupų kreipimasis į tikinčiuosius ir visus geros valios žmones rengiantis popiežiaus Pranciškaus apaštališkajai kelionei į Lietuvą

Mūsų šalį pasiekė džiugi žinia – šį rudenį, rugsėjo 22–23 d., popiežius Pranciškus lankys Lietuvą, o po to vyks į kitas dvi Baltijos šalis – Latviją ir Estiją. Nors išsami programa dar tikslinama, tačiau jau žinome, kad Šventasis Tėvas susitiks su jaunimu Vilniuje ir švęs Eucharistiją su visais Lietuvos žmonėmis Kaune, kurį bene lengviausia pasiekti iš visų mūsų šalies kampelių.

Gražiai sutapo, kad prabėgus 25 metams po šv. Jono Pauliaus II apsilankymo mūsų krašte, kai švenčiame Trakų Dievo Motinos Lietuvos Globėjos metus ir minime Valsitybės atkūrimo šimtmetį, šventojo Petro įpėdinis vėl žengs mūsų Tėvynės keliais ir takeliais, vykdydamas paties Kristaus duotą Petru mišiją – sustiprinti brolius (plg. Lk 22, 32). Tai didžiulė dovana ir Dievo palankumo mūsų šaliai ženklas. Šis neeilinis įvykis šalies ir Bažnyčios gyvenime rodo, koks svarbus popiežiui yra mūsų kraštas ir jame gyvenantys žmonės.

Kristaus vietininko apsilankymas yra tikėjimo, vilties ir naujos pradžios ženklas. Tai raginimas nusimesti nusivylimo jungą ir vėl naujai pažvelgti į ateitį, sentis įkvėpimo ir drąsos, vilties, kad gyvenimas turi prasmę. Popiežiaus Pranciškaus atvykimas – tai puiki proga vėl prisiminti, kad esame Visuotinės Kristaus Bažnyčios nariai, tikėjimo broliai ir seserys, pašaukti į vienybę ir bendrystę vieni su kitais ir su Dievu. Mes priklausome vienai

didžiulei Dievo tautai, kuriai priespauda ir mirtis nebeturi galios.

Popiežiaus Pranciškaus kelionės įprastai yra tikslingos. Šventasis Tėvas drąsiai vyksta į įvairių konfliktų ir nesantaikos draskomus kraštus. Jis skuba pas žmones, norėdamas būti su jais ir nešti jiems gailestingumo, atleidimo ir susitaikinimo viltį. Jis siekia pažadinti artimo meilę, atgaivinti tikėjimą, priminti žmogaus pašaukimą bei orumą ir vesti visus į dieviškąją tiesą, kuri vienintelė padaro žmogų laisvą. O tiesa – tai pats Kristus Jėzus, mūsų Išganytojas, mūsų viltis. Ne veltui popiežius Pranciškus yra dažnai vadinamas vilties piligrimu.

Savo artumu žmonėms popiežius Pranciškus liudija, jog kiekvienas iš jų yra Dievui brangus. Dažnai popiežius skuba padrasinti paprastų tikinčiųjų, kurie, nors ir slegiami kasdienių rūpesčių ar rutinos, vis dėlto stengiasi gyventi Kristaus Evangelija. Jis skuba padėti tiems, kurie nebemato gyvenimo prasmės nei tikslo kurti ateitį, kurie jaučiasi

„Tad džiaukimės viltyje (plg. Rom 12, 12)! „Kristus Jėzus – mūsų viltis“, – skelbia popiežiaus vizito šūkis. Prisiminkime tą kertinį akmenį, ant kurio stovi mūsų tikėjimas, kad kupini vilties drąsiai kurtume ateitį.“

pamiršti ir nereikalingi. Popiežius trokšta vėl įžiebtį jų širdyse meilės ugnį, sustiprinti tikėjimą, pažadinti viltį, kad jie galėtų drąsiai priimti šių dienų iššūkius ir gyventi autentišką ir džiaugsmo kupiną krikščionišką gyvenimą, nuoširdžiai mylėdami vieni kitus broliška meile ir lenktyniaudami tarpusavio pagarba (plg. Rom 12, 10).

(Tęsinys laikraščio „Prisikėlimas“ Nr. 186)

SVEČIUOSE PAS...

Svečiuose pas... aktyvią parapijietę medicinos mokslų daktarę Adą Azaravičienę

Vilius MISEVIČIUS

Viena iš Kristaus Prisikėlimo parapijos pastoracinės tarybos ilgamečių narių yra medicinos mokslų daktarė docentė-emeritė Ada Azaravičienė. Šios gydytojos kardiologės rekomendacijos daug padėjo, kad šalyje mažėtų ūmaus miokardo infarkto paplitimas ir mirštamumas nuo išeminės širdies ligos. Lietuvos sveikatos mokslų universiteto docentė daug nuveikė ne tik kaip Tarptautinės kardiologų draugijos ir federacijos, Europos kardiologų draugijos bei kitų organizacijų narė. Darbšti moteris ir puiki organizatorė 2002 m. sulaukė klebono monsijoro Vytauto Grigaravičiaus kvietimo įsijungti į Kristaus Prisikėlimo parapijos aktyvo gretas. Ir čia darbštuolė Ada paliko ženklų pėdsaką parapijos veikloje. Už aktyvią ir nuoširdžią pagalbą rūpinantis bendruomenės dvasiniu tobulėjimu prieš ketvirtą metų pelnytą medalį „Kauno Kristaus Prisikėlimo bažnyčia“, o pernai per Šv. Kalėdas jai iškilmingai įteiktas 2017 m. apdovanojimas „Paminklinė Kristaus Prisikėlimo bažnyčia“.

Gerbiamoji Ada, prašyčiau išsamiau papasakoti apie save – iš kur esate kilusi, kur mokėtės, kokia darbo biografija?

Gimiau Marijampolės rajone Sabaliavo kaime. Vaikystė prabėgo kalvotoje Suvalkijoje, padedant tėvams dirbti ūkio darbus. Baigusi Prienų vidurinę mokyklą įstojau į Kauno medicinos mokyklą. Čia gavus diplomą su pagyrimu pelnytą nukreipimas stoti į Kauno medicinos institutą (KMI) (dabar Lietuvos sveikatos mokslų universitetas). Matyt, iš tėvelių paveldėjau norą tobulėti. Tad studijų metais aktyviai dalyvavau studentų mokslinės draugijos veikloje, buvau Terapijos būrelio pirmininkė. Be to, patiko rengti įvairias akademinio jaunimo vakarones. Taip pat mane viliojo lengvoji atletika ir ten buvau pasiekusi neblogų rezultatų. Dar gilinausi ir į virtuvės paslaptis – turiu kulinarijos mokyklos diplomą.

Baigus KMI man buvo pasiūlyta aspirantūra. Bet norėjosi įgauti gydytojos praktikos – tad išvykau į Šakių ligoninę. Ištekėjus sugrįžau į Kauną, dirbau Raudonojo Kryžiaus klinikinėje ligoninėje ir jai priklausiančioje poliklinikoje. 1973 m. buvau pakviesta dirbti į Kauno medicinos akademijos Kardiologijos institutą. Gavusi gydytojo kardiologo kvalifikacinę kategoriją, pradėjau domėtis moterų ir vyrų širdies

Dr. Ada Azaravičienė gražiai pagerbta Kristaus Prisikėlimo bazilikoje. A. Narušienės nuotrauka

ligomis, tyriau aplinkos veiksnių įtaką miokardo infarkto rizikai. Parengiau ir apgyniau medicinos mokslų daktaro disertaciją tema „Persirgusiųjų miokardo infarktu gyvenimo trukmė ir jos prognozavimas“. Tarptautinėje ir respublikinėje mokslinėje spaudoje esu paskelbusi apie 160 mokslo darbų.

(Tęsinys laikraščio „Prisikėlimas“ 186 numeryje)

PILIGRIMŲ KLUBAS

Piligrimystės svarba ir nauda *(Tęsinys. Pradžia laikraščio „Prisikėlimas“ 182 numeryje)*

„Mano piligrimystė prasidėjo 1991 metais. Dvasinį pakilimą ir tam tikrą šventumo pojūtį esu patyrusi kelionėse į šventas vietas, kurios yra patvirtintos ir pripažintos Katalikų Bažnyčios. Paminėsiu keletą objektų, kuriose teko apsilankyti (kai kur net keletą kartų). Tai piligrimų traukos centrai, susiję su Jėzumi Kristumi (Šventoji Žemė), vietos menančios Švč. M. Marijos apsireiškimą (Lurdas, Šiluva), administraciniai centrai (Roma, Vatikanas) bei daugelis vietovių, menančių šventųjų gyvenimą kai kuriuose Lietuvos miestuose, miesteliuose ir kaimuose bei tolimąją Kalkutą Indijoje. Kiekviena piligrimystė paliko neišdildomą pėdsaką mano gyvenime. Tačiau viena kelionė Lietuvai atkūrus Nepriklausomybę prieš 26 metus iš esmės pakeitė mano santykį su Dievu.

Tai buvo išvyka į Sibirą. Jos net nepavadinčiau piligrimine (tuomet apie tai net negirdėjau), tačiau sugrįžau visai kitu žmogumi, patyrusiu mąstymo perkeitimą. Kitaip tariant, poveikis buvo toks, kokį žmogus patiria piligrimystėje. Tuomet kartu mama ir broliu vykome į Tomską parsivežti tėvelio palaikų. Jį pažinau vos porą metų ankstyvoje vaikystėje, kai po Stalino mirties tėtis iš sovietų lagerio atvyko pas mus taip pat į tremtį. Jis išmokė lietuvių kalbos (visi lietuviukai kalbėjome rusiškai), poterių, katekizmo pradmenų, iš kažkur surado ir atvežė kunigą – visi vaikai priėmėme Pirmąją Komuniją. Tai buvo kažkas nepaprasto, paslaptingo, dvasingo... Tad mano

tėvelis mintyse išliko giliai atmintyje – su juo tariausi, jo pagalbos prašiau sunkiomis gyvenimo akimirkomis.

Taigi vykome parsivežti tėčio palaikų. Buvau mokytoja. Nors priėmiau Santuokos sakramentą, vyro sesers šeimoje šventėme Kalėdas, Velykas ir kitas religines šventes, bet apie dažną bažnyčios lankymą nebuvo nė kalbos. Beje, tėvelio kapą radome labai sunkiai, tik trečios dienos vidurdieny. Pamenu, sustojus prie kapo, staiga viskas sutemo (nors buvo giedra, karšta diena), apie penkias minutes kryžminiai žaibai raizė dangų, stipriai griaudėjo, stambūs lietaus lašai išmaudė nuo galvos iki kojų... Kai kapas buvo atkastas, pagal kaukolę ir kitus

Birutė Vasylienė, Kristaus Prisikėlimo parapijos pastoracinės tarybos narė, Biblijos studijų grupės koordinatore.

požymius atpažinau tėčio palaikus. Dabar jau nebe lietus, bet džiaugsmo ašaros plovė veidą – pajutau savotišką dvasinį nušvytimą, o iš širdies veržėsi padėkos žodžiai vis dar tolimajam, nepažįstamajam Dievui. Poveikis buvo toks stiprus, kad iš tėčio kapo duobės visomis prasmėmis iškopiau kitu žmogumi.. Nors iki tikrojo atsivertimo Dievui man prireikė dar apie dešimtmečio (dar turėjau daugelį susitikimų su kunigais, vykau į tikras piligrimines keliones), bet ta viešnagė Sibire iš esmės perkeitė mano mąstyseną ir santykį su Dievu, pasirinkau tikrąjį kelią iš žemiško pasaulio link Dievo karalystės.

Pagal piligrimės pasakojimą medžiagą parengė Vilius Misevičius

PARAPIJOS NAUJIENOS

Praktinio gerumo diena parapijoje

Jūratė MATIKOVIENĖ

„Apie gerumą reikia ne kalbėti, Gerumą reikia daryti!“ – tokiu šūkiu vedini š.m. kovo 22 d. parapijoje rinkosi Kauno m. gyvenantis ir besimokantis jaunimas, norintis padėti.

Praktinio gerumo diena – tai tradicinis Pagalbos namuose tarnybos, veikiančios Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijoje, organizuojamas renginys, kurio metu Kauno m. gyvenantis jaunimas nuo 16 m., moksleiviai ir studentai, kviečiami padėti seniems, vienišiams ir/ ar sergantiems asmenims pasiruošti šventėms. Ši Praktinio gerumo diena yra organizuojama jau vienuoliktus metus iš eilės. Tradiciškai Praktinio gerumo diena organizuojama du kartus metuose, prieš didžiąsias metų šventes – Šv. Kalėdas ir Šv. Velykas. Į akciją yra kviečiami įsijungti Kauno mieste besimokantys aukštųjų mokyklų studentai ir vidurinių mokyklų vyresniųjų klasių moksleiviai, kurie akcijos dieną yra prašomi susiskirstyti į grupes po 3–4 asmenis bei tą dieną aplankyti du žmones jų namuose ir praktiškai padėti pasiruošti jiems didžiosioms metų šventėms. Pasiruošimas būna labai įvairus – vieni senoliai tikisi, kad bus išvalyti langai, nušluostytos dulkės, pagamintas maistas, o yra tokių, kurie laukia savanorių su puodeliu arbatos ir tikisi iš širdies pasikalbėti. Iš šios veiklos kilo ir akcijos pavadinimas – Praktinio gerumo diena.

Ši praktinio gerumo akcija yra 19-oji dide-

lė akcija, organizuota Kaune. Šioje Praktinio gerumo dienos akcijoje dalyvavo VDU, KTU, Kauno Kolegijos, Karaliaus Mindaugo profesinio mokymo centro studentai, įvairių Kauno mokyklų bei gimnazijų („Aušros“, Jėzuitų, Jablonskio, Saulės, Vileišio) moksleiviai, kitų nevyriausybinų organizacijų (A.C.Patria, „Gerumo rankos“, Kauno Arkos ir kt.) nariai ir savanoriai. Pastebime, kad vienais metais akcijoje dalyvavę jaunuoliai kitais metais prisijungia vėl, kartu atsivesdami ir savo draugus bei bendramokslis. Tokiu būdu akcijos dalyvių skaičius nuolat išlieka gausus. Kovo 22 d. vykusioje Velykinėje Praktinio gerumo dienoje dalyvavo 93 dalyviai, padėta 29 žmonėms namuose, aplankyti ligoniai 3 institucijose: – parapijiniuose Šančių parapijos senelių namuose ir Šventos Klaros senelių namuose bei Kauno m. Slaugos ligoninėje. Renginį iš dalies finansavo Kauno m. savivaldybės programa „Iniciatyvos Kaunui“.

Ryte, susirinkus visiems savanoriams, sulaukėme ir garbingo svečio – parapijos klebono mons. Vytauto Grigaravičiaus. Monsinjas šiltai pasveikino susirinkusį jaunimą ir linkėjo susirinkusiems savanoriams džiaugtis tuo, kad jie yra reikalingi ir gali padėti pagalbos reikalingam žmogui.

Diena po akcijos sulaukėme labai malonių skambučių ir išgirdome padėkų iš žmonių, kurie susilaukė savanorių pagalbos ir dėmesio. Savo ruožtu dėkojame kiekvienam, prisidėjusiam prie akcijos – Ačiū Jums, kad padėjote padėti!

Tradicinė Verbų mugė įvyko!

2018 m. kovo 25-ąją Kristaus Prisikėlimo bazilikoje buvo švenčiamas Verbų sekmadienis, kuris simbolizuoja Kristaus įžengimą į Jeruzalę. Šią gražią dieną Kristaus Prisikėlimo bazilikos šventoriuje vyko jau penktoji, tradicinė parapijos karitatyvinių grupių Verbų mugė. Visi suvenyrai ir verbos buvo pagaminti parapijos Socialinės pagalbos centro darbuotojų, lankytojų ir savanorių. Mugės metu buvo galima užsirašyti į mokymus, mankštas, rankdarbių grupes, susipažinti su daugumos parapijos grupių ir institucijų veikla. Po Šv. Mišių parapijiečiai neskubėjo skirstytis – nemokamai vaišinosi arbata ir savanorių keptais sausainiais, džiaugėsi matydami daug gražių velykinių suvenyrų. Mugės metu surinktos aukos bus skirtos paremti parapijoje vykdomoms socialinėms ir karitatyvinėms veikloms – ligonių lankymui ir socialinės pagalbos centre teikiamoms paslaugoms plėsti. *Nuoširdžiai dėkojame visiems, kurie padėjo pasiruošti mugei ir savo aukomis parėmė mūsų veiklas!*

Parapijos Caritas komanda

Šv. Kazimieras – šimtmečio šviesoje

Aidas AUGUSTIS

2018 metų kovo 2 dieną Kauno Prisikėlimo bazilikoje buvo surengtas XVI Kauno mokinių dailės projektas-meninė akcija „Šv. Kazimieras – lietuvių jaunimo globėjas“. Šių metų tema „Šimtmečio šviesoje“. Renginio organizatoriai: Kauno miesto savivaldybės administracijos Švietimo skyrius, Kauno miesto dailės mokytojų metodinis būrelis, Šv. Kazimiero ordino Kauno skyrius. Meninėje akcijoje koncertavo Kauno „Vyčio gimnazijos mokytojų trio: Kęstutis Gumbrys (akordeonas), Artūras Makštutis (birbynė), Daina Skudžinskienė (fortepijonas). Renginio dalyvius ir svečius sveikino Kristaus Prisikėlimo bazilikos klebonas monsinyoras Vytautas Grigaravičius. Projekto sėkmingą kelią apžvelgė ir analizavo Šv. Kazimiero ordino Kauno skyriaus pirmasis vadovas Kęstutis Kazimieras Ignatavičius. Įvairių mokymo įstaigų mokiniai kūrė savitus kolektyvinius kūrinius su Šv. Kazimiero gyvenimo vaizdais ir interpretacijomis. Buvo kuriama įvairiomis kūrybos technikomis: koliažu, grafika, mišria technika, tapyba. Visi dalyviai buvo apdovanoti atvirukais su praėjusio projekto kūrinių, saldžiomis vaišėmis. Mokinių Šv. Kazimierui sukurti kūrybos darbai šiuo metu eksponuojami Kauno Kristaus Prisikėlimo bazilikoje. Su jais gali susipažinti Kauno visuomenė ir svečiai.

PAGALBOS NAMUOSE TARNYBOS INFORMACIJA

Slaugos ir pagalbos ligoniams mokymų ciklas „Gailėtingai veik!“

Mokymų metu yra mokoma prižiūrėti ligonį, saugiai jį slaugyti, supažindinama su bendravimo su ligoniais ypatumais, suteikiami slaugos ir pagalbos pagrindai, nagrinėjami įvairūs ligonių sielovados aspektai. Sėkmingai pabaigusiems mokymų ciklą (išklusius teorinę dalį bei atlikus savanoriškos veiklos praktiką) išduodami pažymėjimai. Mokymai nemokami, visi dalyviai yra vaišiniai arbata ir sausainiais.

Mokymai „Savanoriška veikla bendruomenėje su slaugomais asmenimis“ finansuojami iš Europos socialinio fondo lėšų, pagal projektą Nr. 08.4.1-ESFA-V-418-04-0008 „Integrali pagalba senyvo amžiaus asmenims su negalia Kauno mieste“

Balandžio mėn. planuojami mokymai:
2018 m. balandžio mėn. 4 d. Tema: „**Osteoporozė – vyresnio amžiaus palydovė**“
2018 m. balandžio 18 d. Tema: „**Ligonio sergančio onkologinėmis ligomis slaugymo ypatumai**“
Kviečiame prisijungti visus, kuriems įdomios šios temos! Detalesnės informacijos teiraukitės tel.: 8 37 323548, 8 676 38333 arba el.pastu lc.slauga@gmail.com

2014–2020 metų Europos Sąjungos fondų investicijų veiksmų programa

Balandžio mėnesio liturginis kalendorius

- 1** Viešpaties Jėzaus Kristaus Prisikėlimas (Velykos)
- 8** II Velykų sekmadienis – Atvelykis (Dievo Gailėtingumo sekmadienis)
- 9** Viešpaties apreiškimas Švč. Mergelei
- 15** III Velykų sekmadienis
- 22** IV Velykų sekmadienis
- 25** Šv. Morkus, evangelistas
- 29** V Velykų sekmadienis

Primerkime, kad „penkiasdešimt dienų nuo Velykų iki Sekminių yra tarsi viena džiaugsmingai švenčiama šventė, tarsi vienas „didysis sekmadienis“. Tai dienos, kuriomis daugiausia giedama „Aleliuja“. Šio laikotarpio sekmadieniai laikomi Velykų sekmadieniais ir po Prisikėlimo sekmadienio vadinami II, III, IV, V, VI ir VII Velykų sekmadieniu. Šis šventas penkiasdešimtdienis baigiasi Sekminių diena. <...> Keturiasdešimtą dieną po Velykų švenčiamas Kristaus Žengimas į dangų (Šeštindė) <...>. Šiokiadieniais tarp Šeštinių ir Sekminių rengiamasi Globėjos Šventosios Dvasios atėjimui“ (AC, 22–26). Pirmosios aštuonios Velykų laiko dienos sudaro Velykų aštuondienį ir švenčiamos kaip Viešpaties iškilmės.